

[LIII Gydenkilde]

skal gøre. Og sådan er der en række områder, jeg godt kunne tænke mig vi fik konkretiseret mere.

Jeg kunne forstå på arbejdsministeren, at han ikke mener, forslaget som sådant kommer til at nyde fremme. Men jeg forstod også på ham, at han ville være med til at sikre, at i hvert fald noget af det kom igennem, og han loftede da også sløret lidt for, at nogle forsøgsuddannelser i øjeblikket blev drøftet i Uddannelsesrådet. Men det var nu også det eneste slør, der blev løftet, ellers synes jeg ikke, der var meget kød på det, der blev svaret fra arbejdsministerens side.

Nu forstår jeg godt, at man, når man nu har lavet finanslovsforlig osv., skal være høflig og venlig over for hinanden. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfor arbejdsministeren ikke kom ind på, om der overhovedet var afsat penge til noget som helst af det her. Men det kan være, at Socialdemokratiet måske kan komme nærmere ind på det. For det kan vel ikke være sådan, at vi skal vente til næste finansår med overhovedet at sætte noget i gang, fordi der ikke er penge sat af til det, eller hvad?

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal først gøre et par generelle bemærkninger om problemernes mangfoldighed og vanskelighed. Det, at vi har denne diskriminering, kan man næsten sige, på arbejdsmarkedet mellem mænd og kvinder, stikker både dybt og individuelt. Det stikker i opfattelsen hos de enkelte mennesker af, hvad der er mænds og kvinders rolle. Derfor er det da også godt, at man i starten af beslutningsforslaget tager fat i de allertidligste år i menneskelivet med daginstitutionernes aktiviteter og leg osv. osv.

På en lang række af de punkter, der peges på, mener vi i mit parti, Venstre, at vi er godt i gang. Det er både regeringens og mit eget partis opfattelse, at vi er på rette vej. Vi har for nylig fået et bilag i Arbejdsmarkedsudvalget, hvori både arbejdsministeren og undervisningsministeren redegør for den udvikling, der har fundet sted på de her områder, siden Folketinget den 9. april 1987 vedtog en folketingsbeslutning. Jeg synes, det er værdifuld læsning, for vi har dér mulighed for at indkredse, hvor problemerne stadig væk ligger. Der er gjort en række gavnlige erfaringer, og der er da også gjort fremskridt på nogle områder.

Jeg synes nok, at de to redegørelser – måske især redegørelsen fra arbejdsministeren – viser, hvor vanskeligt det er at få løst de her problemer med så kortsigtede eller kortvarige løsninger, som vi har for hånden i øjeblikket. Vi kan selvfølgelig håbe på en forbedring på længere sigt af alle de dybereliggende foranstaltninger, som også Socialdemokratiet peger på i deres beslutningsforslag, men det tager tid. Og hvis vi skal have hurtige resultater og vil reparere hurtigt på det, kommer vi ud for nogle af de vanskeligheder, der peges på i de par redegørelser, jeg taler om, som nu ligger i Arbejdsmarkedsudvalget.

Man kunne måske spørge Socialdemokratiet, hvorfor de har valgt at fremsætte det her som et beslutningsforslag. Jeg synes egentlig, at emnet passede bedre til en redegørelsesdebat eller til en forespørgsel, for det er meget, meget svært at nå hele vejen igennem, og det er i forvejen meget generelt og abstrakt, hvad der peges på i beslutningsforslaget.

Jeg skal gøre en generel bemærkning mere i forbindelse med det med at påvirke vores opfattelse af kønnene.

Det ligger os meget på sinde, at vi får taget fat på det her så hurtigt og så grundigt som muligt, men vi vil alligevel advare, med risiko for at blive misforstået, mod intolerance. Det kan godt være, at der er nogle, måske først og fremmest kvinder, som ønsker at leve i fred i den kønsrolle og med den kønsrolleopfattelse, de har haft indtil nu, og så får vi straks skudt i skoene: Jamen det er, fordi I vil fastholde disse kvinder i et eller andet mandschauvinistisk håb om, at de så vil blive hjemme og tage sig af de ting, de normalt skal. Det er en misforståelse. Vi mener, at der skal være en ret til forskellighed, og vi mener, at der skal også være plads til dem, der ønsker at gøre det på den måde.

Arbejdsministeren har allerede haft fat i grebet garanti, og det vil jeg også. Vi skal være forsigtige med at lulle os ind i en tro på, at vi kan garantere på de her områder. F.eks. har vi nu på uddannelsesområdet så mange uddannelsespladser, som vi aldrig før har haft, inden for HK, Jern og Metal, Bygge og Anlæg, for nu at nævne nogle. Der er fri adgang, kan man sige. Er det ikke så tæt på, vi kan komme, at udstede en reel garanti?

Tiden løber. Nu har jeg sagt, at der er en lang række af de konkrete punkter, vi kan gå ind for,